

Dosar nr. // (Număr în format vechi //)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI
SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la //

Curtea constituită din:

Președinte //

Judecător //

Grefier //

Pe rol, soluționarea apelului declarat de apelanta contestatoare //, împotriva sentinței civile nr. //, pronunțate de Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. //, în contradictoriu cu intimata pârâtă //, cauza având ca obiect contestație decizie de pensionare.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă apelanta contestatoare, prin avocat //, în substituirea avocatului titular Mihăescu Paula cu delegație de substituire la dosar, fila 31 apel, lipsind intimata pârâtă.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință care învederează că dosarul se află la al II-lea termen, la termenul anterior cauza a fost amânată pentru a da posibilitate părților de a-și exprima punctul de vedere cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unor chestiuni de drept.

Curtea pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunilor de drept consemnate în încheierea de ședință de la termenul anterior.

Avocatul apelantei, având cuvântul apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunilor de drept. Precizează că este îndeplinită condiția de noutate și până în prezent chestiunea de drept nu a fost suspusă unui recurs în interesul legii. Depune la dosar note de ședință în susținerea concluziilor cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea, pune în discuție necesitatea suspendării cauzei conform dispozițiilor art.520 alin.(2) din Codul de procedură civilă, în situația în care se va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunilor precizate.

Avocatul apelantei, având cuvântul arată că în măsura în care se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, solicită suspendare prezentei cauze.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art.519 NCPC, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, sub nr. //, astfel cum a fost precizată și completată, reclamanta // a solicitat, în contradictoriu cu pârâta //, în principal, anularea Deciziei nr. // privind încetarea pensiei sale de magistrat cu consecința obligării pârâtei la reluarea plății pensiei începând cu luna decembrie 2017, iar, în subsidiar, obligarea pârâtei la plata pensiei de serviciu pentru lunile decembrie 2017, ianuarie și februarie 2018 și plata dobânzii legale penalizatoare pentru plata cu întârziere a acestor sume.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că a fost beneficiara unei pensii de serviciu pentru funcția de magistrat începând cu data de 05.02.2014, prin Decizia nr. // dispunându-se încetarea pensiei de serviciu începând cu data de 01.12.2017, în temeiul art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, având în vedere că partea a fost condamnată definitiv la data de 14.06.2017 pentru fapte săvârșite în anul 2012, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014, care a modificat prevederile art. 83 din Legea nr. 303/2004.

Reclamanta apreciază că nu îi sunt aplicabile prevederile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 introdus prin Legea nr. 118/2014.

Prin sentința civilă nr.//, Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale a respins contestația ca neîntemeiată, apreciind că reclamantei îi sunt aplicabile dispozițiile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 raportat la faptul că hotărârea de condamnare a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014, iar consecințele prevăzute de legea nouă se aplică efectelor susceptibile de executare continuă/sucesivă viitoare ale situației juridice născute anterior.

Prin cererea de apel înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, la data de //, sub nr. //, apelanta reclamantă a solicitat schimbarea în tot a sentinței apelate, în sensul admiterii cererii formulate, arătând că dispozițiile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 nu îi sunt aplicabile raportat la faptul că atât faptele săvârșite care au determinat condamnarea, cât și eliberarea din funcție prin pensionare au avut loc anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014.

Intimata Casa de Pensii a Municipiului București nu a formulat întâmpinare.

Prin încheierea din data de //, Curtea de Apel București a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 ind.2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 15 alin. (2) din Constituția României, excepție invocată de apelanta reclamantă.

La termenul de judecată din //, din oficiu, Curtea de Apel București a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 83² din Legea nr.303/2004, cu completările și modificările ulterioare, text introdus prin Legea nr.114/2014, din perspectiva aplicării în timp a acestei dispoziții, în sensul de a se stabili următoarele:

- dacă această dispoziție se aplică în cazul condamnărilor pentru infracțiunile la care face referire textul de lege menționat, săvârșite anterior completării aduse Legii nr.303/2004 prin Legea nr.118/2014;
- dacă această dispoziție, respectiv art. 83² din Legea nr.303/2004, vizează judecătoria al căror drept la pensie a fost stabilit și pus în plată anterior completării Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 118/2014, dar a căror condamnare a intervenit după această modificare legislativă.

În vederea exprimării punctului de vedere de către părți, Curtea de Apel București a acordat termen la data de ///////////////, când a reținut cauza în pronunțare asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Curtea apreciază ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, conform art. 519 Cod procedură civilă, anume :

1. - existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. - cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
3. - cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. - ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
5. - chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmând să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să soluționeze pricina.

Cât privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, Curtea reține că modul de interpretare a dispozițiilor legale menționate din perspectiva aplicării în timp a acestora constituie problema însăși a speței, pensia de serviciu a apelantei fiind sistată prin decizia contestată emisă la data de 22.02.2018, în temeiul art. 83² din Legea nr. 303/2004, text introdus prin Legea nr.118/2014, ca urmare a condamnării definitive la data de 14.06.2017, în timp ce atât săvârșirea faptelor care au determinat condamnarea, cât și stabilirea și punerea în plată a pensiei de serviciu au avut loc anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014.

În opinia Curții, chestiunea de drept identificată prezintă și caracter de noutate, fiind îndeplinită și ultima condiție, întrucât asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege și nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii.

Cu referire la această condiție, Curtea menționează că instanța supremă a mai fost sesizată, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă dispozițiile Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunile săvârșite în legătură cu acestea, săvârșite anterior intrării în vigoare a legii sau doar ulterior acestui moment.

Această sesizare a fost respinsă, însă, ca inadmisibilă, prin Decizia nr. 26/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1812/1/2016, astfel că problema de drept în discuție nu a primit încă nicio dezlegare sau interpretare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Noutatea problemei de drept vizând aplicarea în timp a prevederilor art. 83² din Legea nr.303/2004 rezultă și din aceea că la nivelul Curții de Apel București nu s-a constatat existența unei jurisprudențe cristalizate, fiind identificate numai două decizii prin care s-a făcut aplicarea acestor dispoziții legale (Decizia civilă nr. 2210/17.05.2018 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în dosar nr. 14806/3/2017 și Decizia civilă nr. 5152/24.10.2017 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în dosar nr. 33322/3/2016).

Punctul de vedere al apelantei, exprimat în conformitate cu prevederile art. 520 alin.

(1) Cod procedură civilă, a fost în sensul că dispozițiile art. 83² din Legea nr.303/2004 se aplică numai situațiilor născute după intrarea lor în vigoare, arătând că aplicarea dispozițiilor introduse prin Legea nr.118/2014 situațiilor în care săvârșirea infracțiunilor care au determinat condamnarea, respectiv stabilirea pensiei de serviciu au avut loc anterior intrării sale în vigoare ar fi de natură să încalce principiul neretroactivității legii civile și principiul securității juridice care presupune accesibilitatea și previzibilitatea legii.

Deși citată în acest sens, intimata nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la chestiunea pusă în discuție.

Punctul de vedere al instanței se exprimă în sensul că în vederea stabilirii modului de aplicare în timp a prevederilor art. 83² din Legea nr. 303/2004 este necesară determinarea intenției legiuitorului care a stat la baza introducerii acestei reglementări prin Legea nr.118/2014.

În prealabil, este de precizat că în cauză pensia de serviciu a fost stabilită prin decizia nr 222631/05.02.2014 emisă de Casa Locală de Pensii Sector 3 București, apelanta reclamantă fiind eliberată din funcție, prin pensionare, la data de 30.01.2014, data publicării în Monitorul Oficial al României a Decretului nr. 25/2014 emis de Președintele României, iar condamnarea acesteia definitivă pentru fapte de corupție săvârșite în anul 2012 a avut loc la data de 14.06.2017.

Ipoteza vizată de prevederile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, text care a fost introdus prin Legea nr. 118/2014, este aceea a pierderii beneficiului pensiei de serviciu în cazul existenței unei hotărâri definitive de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, ori pentru una din infracțiunile cuprinse în titlul IV din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, "Infracțiuni contra înfăptuirii justiției", săvârșite de către un judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor înainte de eliberarea din funcție.

Textul în discuție nu face nici o referire explicită privitor la sfera de aplicare a acestuia, în sensul de a menționa dacă se aplică și în cazul condamnărilor pentru infracțiunile la care face referire textul de lege menționat, săvârșite anterior intrării sale în vigoare, respectiv dacă vizează și judecătorii al căror drept la pensie a fost stabilit și pus în plată anterior completării Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 118/2014, dar a căror condamnare a intervenit după această modificare legislativă.

Curtea reține că forma inițială a propunerii legislative de modificare a Legii nr. 303/2004 cuprindea și o dispoziție suplimentară potrivit căreia „prevederile art. I se aplică, de la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, și magistraților condamnați definitiv anterior, indiferent de momentul pensionării”, iar în expunerea de motive s-a menționat, în privința articolului II al propunerii legislative, că prevederea are caracter tranzitoriu, reglementând situația magistraților condamnați care beneficiază de pensie de serviciu la momentul intrării în vigoare a noii reglementări.

Așadar, propunerea legislativă îi includea în sfera celor vizați de dispoziția legală în discuție și pe magistrații condamnați definitiv anterior, caz în care este evident că infracțiunile pentru care intervenise condamnarea erau anterioare modificării legislative.

Forma adoptată a Legii nr. 118/2014 privind completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor menționează, însă, cu titlu tranzitoriu exclusiv faptul că „Prevederile art. I se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei legi”, fiind înlăturată forma inițială a dispoziției tranzitorii la care s-a făcut referire anterior.

În acest context, raportat la conținutul normei tranzitorii adoptate, pot fi valide două interpretări în privința sferei de aplicare în timp a prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 prin raportare la dispozițiile art. 6 Cod civil, ca normă de drept comun în ceea ce privește aplicarea legii civile în timp.

Astfel, art. 6 alin. (2) din Codul civil prevede că actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor, iar alin. (5) al aceluiași articol statuează că dispozițiile legii noi se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.

Așadar, concluzia care rezultă din interpretarea prevederii legale în discuție prin raportare la dispozițiile legale anterior enunțate ar fi în sensul că dispozițiile legii noi, respectiv cele ale Legii nr. 118/2014, se aplică numai infracțiunilor de natura celor prevăzute de această dispoziție legală săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și pensiilor de serviciu stabilite și puse în plată, de asemenea, după intrarea în vigoare a noilor prevederi, întrucât anterior acestei completări legislative, pentru infracțiunile de natura celor prevăzute de art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 legea nu prevedea efecte similare celor reglementate de Legea nr. 118/2014.

Cu toate acestea, este important faptul că, în cazul în care pensia de serviciu de care beneficiază reclamanta este privită ca un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 CEDO, devin incidente prevederile alin. (6) al art. 6 din Codul civil, în acord cu care dispozițiile legii noi sunt de asemenea aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate, printre altele, din regimul general al bunurilor, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a legii noi.

Prin urmare, privind din această perspectivă, ar rezulta că în privința efectelor viitoare ale pensiei de serviciu de care beneficiază apelanta reclamanta, care a fost stabilită anterior intrării în vigoare a modificării legislative, sunt aplicabile, din punct de vedere temporal, dispozițiile legii noi, respectiv cele ale Legii nr. 118/2014.

În egală măsură, prezintă relevanță sub aspectul celei din urmă variante de interpretare și jurisprudența Curții Constituționale, care în Decizia nr. 1048 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 29 ianuarie 2013, a arătat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării”.

De asemenea, în cuprinsul Deciziei nr.784 din 3 iunie 2010, Curtea Constituțională a reținut că „un act normativ nu este retroactiv atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi”.

Pe baza aspectelor expuse, reținând atât admisibilitatea, cât și oportunitatea dezlegării chestiunii de drept în discuție, care, astfel cum s-a arătat, generează dificultăți de interpretare

din perspectiva aplicării în timp, în temeiul art. 519 și 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept enunțate.

În temeiul art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, Curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

În baza art. 519 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 83 indice 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Legea nr. 118/2014, din perspectiva aplicării în timp, în sensul de a se stabili următoarele:

- dacă această dispoziție legală se aplică în cazul condamnărilor pentru infracțiunile la care face referire textul de lege menționat, săvârșite anterior completării aduse Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 118/2014;

- dacă această dispoziție legală îi vizează și pe judecătorii al căror drept la pensie de serviciu a fost stabilit și pus în plată anterior completării Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 118/2014, dar a căror condamnare a intervenit după această modificare legislativă.

În temeiul art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 15.04.2019.

Președinte,   ////   Judecător,
////////////////////   //////////////////////

Grefier,
////////////////////

////////////////////
////////////////////